

Arrest

nr. 307 946 van 6 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Handelend in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen
1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VANDENBROUCKE &
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen X en X en X en die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 januari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE & H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters Si., Sum. en Suk. verklaren de Somalische nationaliteit te hebben en respectievelijk te zijn geboren op (...) oktober 2007, (...) juni 2011 en (...) juni 2015.

1.2. Verzoeksters dienen op 5 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeksters worden op 22 juni 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hen toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 december 2023 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, in hoofde van elk van verzoeksters.

De bestreden beslissing getroffen ten aanzien van A. A. Si., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je stelt geboren te zijn op de tweede van de tiende maand van 2007 te Jilib, provincie Middle Juba en je woonde daar je hele leven tot aan je vertrek. Je hebt de Somalische nationaliteit. Je bent minderjarig en verblijft in België samen met jouw grootmoeder G.A.Q. (CGVS nummer [...]) en jouw zussen Sum. (CGVS nummer [...]) en Suk. (CGVS nummer [...]).

Nadat eerst jouw moeder en daarna jouw vader weggevlucht waren omwille van de oorlog, ging je bij jouw tante langs moederskant, A., en haar man, A., wonen, in de wijk Fanoole. Later kwam ook jouw grootmoeder, die je één keer had bezocht met jouw moeder in het dorp Sheikh Cali, bij jullie wonen. Jullie verlieten het land toen jij acht of negen jaar oud was omdat jouw oom jou wilde uithuwelijken aan iemand van Al Shabaab. Jullie grootmoeder vluchtte daarom met jullie naar Kenia, waar jullie verbleven in het vluchtelingenkamp Dadaab. Later kwam jouw oom naar het vluchtelingenkamp op zoek naar jullie en hij dreigde om jou mee te nemen en jouw zussen te besnijden. Nadat hij jullie gevonden had, zijn jullie vertrokken. Je reisde uiteindelijk naar België samen met je grootmoeder en je twee zussen.

Je legt een VGV-attest dat bevestigt dat je genitale verminking type 3 hebt ondergaan voor ter ondersteuning van jouw verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat jij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 22 juni 2023 (hierna NPO), p. 5), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan

subsidaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw beweerde herkomst uit de stad Jilib in de provincie Middle Juba.

Je stelt geboren te zijn in Jilib in 2007 en daar gewoond te hebben tot je het land verliet toen je acht à negen jaar oud was (NPO, p. 6-7). Je woonde daar eerst met je ouders en je zussen. Nadat jouw moeder als eerste wegvluchtte en daarna jouw vader (NPO, p. 8) woonde je met je tante langs vaderskant en haar man en later ook met je grootmoeder G.A.Q. (CGVS nummer [...]), bij wie je één keer op bezoek was geweest met jouw moeder (NPO, p. 9). Je had de verantwoordelijkheid voor de kinderen (jouw zussen) en zorgde ook voor de dieren (NPO, p. 6).

Het is belangrijk om aan te stippen dat het CGVS steeds rekening heeft gehouden met jouw nog jonge leeftijd – op het moment van vertrek uit jouw beweerde land van herkomst, op het moment van de door je gedane asielaanvraag in België en op het moment van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Zelfs rekening houdend met jouw jonge leeftijd kan het CGVS niet anders dan tot de conclusie te komen dat je niet hebt weten te overtuigen wat betreft je beweerde herkomst uit Jilib, gelegen in het gelijknamige district, in Somalië. Je slaagt er immers niet in overtuigende, doorleefde verklaringen af te leggen over jouw onmiddellijke leefomgeving in Jilib, Somalië en ontwijkt zelfs de meest eenvoudige vragen.

Zo ontwijk je onmiddellijk de eerste vraag, namelijk of Jilib een stad of een dorp is of iets daar tussenin, door te antwoorden met makkelijk in te studeren algemene informatie, die echter onvolledig is: “het valt onder de provincie Middle Juba” (NPO, p. 6). Wanneer de protection officer daarop de vraag probeert te verduidelijken door te vragen of het een grote plaats is waar veel mensen wonen of een kleine plaats waar maar een beetje mensen wonen, antwoord je verrassend genoeg “weinig mensen” (NPO, p. 6), terwijl beschikbare informatie stelt dat Jilib naar schatting 100.000 inwoners heeft en een oppervlakte heeft van 10 vierkante kilometer (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook wanneer je later nogmaals wordt gevraagd om uit te leggen waar Jilib in Somalië gelegen is, kom je niet verder dan “provincie Middle Juba” (NPO, p. 9). Erop gewezen dat er in de provincie veel verschillende plaatsen zijn, antwoord je “provincie Middle Juba, specifiek de wijk Fanoole”. Gevraagd in welk district Jilib ligt, begrijp je de vraag niet, en wanneer jou wordt uitgelegd dat de provincie Middle Juba in grotere stukken verdeeld is, die elk een naam hebben, antwoord je “de provincies bedoelt u”. Nogmaals uitgelegd dat de provincies zelf ook in kleinere stukken verdeeld zijn, die wel groter zijn dan een stad, antwoord je “de provincie wordt onderverdeeld in dorpen toch” (NPO, p. 9).

Ook de volgende vraag, namelijk of er behalve de huizen van mensen nog andere dingen waren, zoals ziekenhuizen, scholen, overheidsgebouwen, ontwijk je opnieuw door te antwoorden met in te studeren informatie: “het is een plek waar Al Shabaab de macht heeft” (NPO, p. 6). Erop gewezen dat de protection officer graag wil weten hoe die plaats eruit ziet, en jou nogmaals vraagt om te vertellen of er nog iets anders is dan huizen van mensen, is jouw kort antwoord “landbouwvelden” (NPO, p. 6), waaraan je na herhaling van de vraag nog toevoegt “schapen, geiten en koeien” (NPO, p. 7). Je herhaalt dit later opnieuw wanneer je wordt gevraagd om meer over jouw wijk te vertellen en ook wanneer je wordt gevraagd om de weg naar jouw Koranschool te beschrijven (NPO, p. 11). Je slaagt er op geen enkele manier in om concreter te zijn, ook niet wanneer je erop wordt gewezen dat landbouwvelden, vee en mensen overal kunnen zijn en je gevraagd wordt om specifiek te zijn over de plaats waar je woonde (NPO, p. 10).

Je herinnert je de naam van de rivier, die vlak langs de stad passeert, niet en geeft als excuus “ik was klein”, maar kan wel willekeurige plaatsnamen opnoemen wanneer je wordt gevraagd naar dorpen in de buurt van Jilib: “andere dorpen in de buurt, Sako, Buaale, en Daatchumo” (NPO, p. 10). Het is opmerkelijk dat je je steden die op zeer grote afstand zijn gelegen van Jilib, en waar je nooit bent geweest, zou kunnen herinneren (Buaale en Saakow bevinden zich op respectievelijk 100 en 150 kilometer ten noorden van Jilib – zie informatie toegevoegd aan blauwe map in het administratief dossier; “Daatchumo” kon niet worden teruggevonden), maar niet de naam van de rivier, die toch deel uitgemaakt moet hebben van je directe leefomgeving.

Je maakt evenmin aannemelijk dat je effectief voor de dieren van jouw tante zorgde. Zo antwoord je op de vraag waar je de dieren naartoe bracht eerst enkel met "buiten", en op de vraag waar specifiek blijf je vaag met het antwoord "een plaats om ze te laten grazen" (NPO, p. 12). Je verklaart dat je ging kijken of er groen was zodat ze iets konden vinden om te eten en dat je bleef zoeken als je geen plek vond (NPO, p. 12) en geeft een heel vage beschrijving van de omgeving (NPO, p. 15). Ook over de waterput, waar de dieren gingen drinken volgens jou, blijf je even vaag, met de verklaring dat het niet ver was, en met je beschrijving ervan (NPO, p. 13).

Het is vreemd dat jij hoegenaamd niets kan vertellen over jouw beweerde woonplaats van herkomst, maar wel in te studeren zaken kan vermelden. Jouw nog erg jonge leeftijd op het moment van jouw vertrek kan hier nog enigszins voor in rekening worden gebracht. De verklaringen van jouw grootmoeder (CGVS nummer [...]) zowel over haar dorp van herkomst als over jullie gezamenlijke periode van een jaar in Jilib, zijn echter in die mate ongeloofwaardig, dat we niet anders kunnen besluiten dat ook jouw herkomst alsook die van jouw zussen niet aannemelijk kan worden beschouwd.

Voor de volledigheid dient te worden opgemerkt dat jouw verklaringen dat je uitgehuwelijkt zou worden door jouw oom aan een lid van Al Shabaab weinig aannemelijk zijn in het licht van beschikbare informatie. Jij was immers acht à negen jaar oud toen je het land verliet om die reden en je verklaart dat je datzelfde jaar zou moeten trouwen (NPO, p. 18). Uit beschikbare informatie blijkt dat de gangbare leeftijd voor dergelijke gedwongen huwelijken 14 tot 20 jaar is (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jilib, gelegen in de regio Middle Juba.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Jilib hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Jij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 22 juni 2023 nochtans uitdrukkelijk én meermaals gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf. Je werd in de loop van het persoonlijk

onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië (NPO, p. 11).

Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat je niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat je een tijd in een derde land of andere regio hebt verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien je het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden je gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk hebt verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door jou voorgelegde attest VGV toont enkel aan dat je deze schadelijke traditionele praktijk reeds hebt ondergaan en wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen.

In verband met de genitale verminking die je hebt ondergaan en waarvan je vandaag de gevolgen ondervindt. De commissaris-generaal meent dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze vorm van vervolging die je hebt ondergaan, zich niet opnieuw zal voordoen. Zoals hiervoor werd uiteengezet, werden de omstandigheden die je vermeldde, namelijk jouw gedwongen huwelijk, in vraag gesteld. Bovendien blijkt uit het voorgaande onderzoek dat jouw reële levensomstandigheden en jouw verklaarde woonplaats niet deze zijn waarover je hebt verteld. Dat jouw voogd en advocaat bijgevolg menen dat je vreest opnieuw te zullen worden besneden, kan – mede gezien de ongeloofwaardigheid van jouw herkomst – niet worden bijgetreden. Bovendien betreft het een louter hypothetische vrees, die zonder een duidelijk zicht op jouw werkelijke levensomstandigheden, niet kan worden beoordeeld.

*Dienaangaande dient nog opgemerkt dat hoewel VGV een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw/ het meisje die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de VGV kan veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, **een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen**. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologische welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.*

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd je de mogelijkheid gegeven om opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou, jouw advocaat en jouw voogd werden verstuurd op 25 augustus 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing getroffen ten aanzien van A. A. Sum., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je stelt twaalf jaar oud te zijn op het moment van het persoonlijk onderhoud en van Somalië te komen. Je weet niet waar je geboren bent. Je bent minderjarig en verblijft in België samen met jouw grootmoeder G.A.Q. (CGVS nummer [...]) en jouw zussen Si. (CGVS nummer [...]) en Suk. (CGVS nummer [...]).

Je woonde eerst samen met jouw ouders en later met jouw oma. Er woonde niemand anders in hetzelfde huis. Je weet niet waar jouw ouders nu zijn.

Je hebt niet op andere plaatsen gewoond voor je naar België kwam met jouw grootmoeder en jouw zussen.

Je legt een VGV-attest dat bevestigt dat je genitale verminking type 1 hebt ondergaan voor ter ondersteuning van jouw verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het is belangrijk om aan te stippen dat het CGVS steeds rekening heeft gehouden met jouw nog jonge leeftijd – op het moment van vertrek uit jouw beweerde land van herkomst, op het moment van de door je gedane asielaanvraag in België en op het moment van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Zelfs rekening houdend met jouw jonge leeftijd kan het CGVS niet anders dan tot de conclusie te komen dan dat je niet hebt weten te overtuigen wat je beweerde herkomst uit Jilib, gelegen in het gelijknamige district, in Somalië. Je weet immers hoegenaamd niets te vertellen over jouw beweerde plaats van herkomst of over jouw leven daar.

Je verklaart dat je niet weet waar je geboren bent of waar je gewoond hebt (NPO, p. 5). Je weet enkel dat je met jouw ouders, K. en A. woonde, en later met jouw oma. Er woonde niemand anders in hetzelfde huis (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 22 juni 2023, verder NPO, p. 6). Je weet niet waar je ouders nu zijn en herinnert je niks over je ouders of het huis waar jullie woonden (NPO, p. 5), noch van wat er in de buurt van jullie huis was (NPO, p. 6). Op de vraag wat er met jouw ouders gebeurd is, antwoordt je enkel

“oorlog”. Je weet ook niet of je nog andere familie had op de plaats waar jullie woonden (NPO, p. 5). Je herinnert je enkel dat je met jouw vrienden speelde in Somalië, maar niet waar je dat deed (NPO, p. 6). Je weet niet tot welke clan je behoort en je weet verder ook niets over clans in Somalië (NPO, p. 6).

Op de vraag of je weet waarom je met jouw oma en zussen bent weggegaan uit Somalië, antwoordt je negatief (NPO, p. 6). Je geeft echter wel aan bang te zijn van jouw tante en jouw oom, wiens naam je niet kent én van wie je niet weet waar ze wonen (NPO, p. 7). Op de vraag waarom je bang van hen bent, is jouw antwoord dat jouw oom jou gaat verkopen als je teruggaat naar Somalië, en dat jouw tante jou gaat besnijden (NPO, p. 6). Op de vraag waarom je dat denkt, herhaalt je dat je bang bent. Je kan niet antwoorden op de vraag hoe je weet dat jouw oom jou zou verkopen (NPO, p. 7). Je herinnert je niks van jouw reis uit Somalië en verklaart niet op een andere plaats gewoond te hebben voor je naar België kwam (NPO, p. 7).

Het is vreemd dat jij hoegenaamd niets kan vertellen over jouw geboorteland, je weet zelfs niet waar je geboren bent of waar je gewoond hebt. Jouw nog erg jonge leeftijd om het moment van jouw vertrek kan hier nog enigszins voor in rekening worden gebracht. De verklaringen van jouw grootmoeder (CGVS nummer [...]), zowel over haar dorp van herkomst als over jullie gezamenlijke periode van een jaar in Jilib, zijn echter in die mate ongeloofwaardig, dat we niet anders kunnen besluiten dat ook jouw herkomst alsook die van jouw zussen niet aannemelijk kan worden beschouwd. Gezien jouw zeer jonge leeftijd zijn de verklaringen van jouw grootmoeder dan ook doorslaggevend.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jilib, gelegen in de regio Middle Juba.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Jilib hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats (en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Jij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 22 juni 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat je niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat je een tijd in een derde land of andere regio hebt verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de

mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien je het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden je gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk hebt verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

Het door jou voorgelegde attest VGV toont enkel aan dat je deze schadelijke traditionele praktijk reeds hebt ondergaan en wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen. Je verklaart te vrezen dat jouw tante je zal besnijden, maar je legt een attest neer waaruit blijkt dat je reeds VGV, type I, hebt ondergaan.

In verband met de genitale verminking die je hebt ondergaan en waarvan je vandaag de gevolgen ondervindt. De commissaris-generaal meent dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze vorm van vervolging die je hebt ondergaan, zich niet opnieuw zal voordoen, daar uit het voorgaande onderzoek blijkt dat jouw reële levensomstandigheden en jouw verklaarde woonplaats niet deze zijn waarover je hebt verteld. Dat jouw voogd en advocaat bijgevolg menen dat je vreest opnieuw te zullen worden besneden, kan – mede gezien de ongeloofwaardigheid van jouw herkomst – niet worden bijgetreden. Bovendien betreft het een louter hypothetische vrees, die zonder een duidelijk zicht op jouw werkelijke levensomstandigheden, niet kan worden beoordeeld.

*Dienaangaande dient nog opgemerkt dat hoewel VGV een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw/ het meisje die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de VGV kan veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, **een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen**. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene.*

Bovendien zou het psychologische welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd je de mogelijkheid gegeven om opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou, jouw advocaat en jouw voogd werden verstuurd op 20 september 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing getroffen ten aanzien van A. A. Suk., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je stelt in het eerste leerjaar te zitten op het moment van het persoonlijk onderhoud en van Somalië te komen. Je weet niet waar je geboren bent. Je bent minderjarig en verblijft in België samen met jouw grootmoeder G.A.Q. (CGVS nummer [...]) en jouw zussen Si (CGVS nummer [...]) en Sum. (CGVS nummer [...]).

Je woonde in Somalië met jouw oma en jouw zussen. Je weet niet of er nog iemand anders bij jullie woonde. Je weet niet waarom jullie zijn weggegaan uit Somalië. Je bent bang voor jouw oom en jouw tante, omdat jouw tante jullie gaat besnijden en jouw oom jullie gaat slaan.

Je legt een VGV-attest dat bevestigt dat je genitale verminking type 2 hebt ondergaan voor ter ondersteuning van jouw verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het is belangrijk om aan te stippen dat het CGVS steeds rekening heeft gehouden met jouw nog jonge leeftijd – op het moment van vertrek uit jouw beweerde land van herkomst, op het moment van de door je gedane asielaanvraag in België en op het moment van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Zelfs rekening houdend met jouw jonge leeftijd kan het CGVS niet anders dan tot de conclusie te komen dan dat je niet hebt weten te overtuigen wat je beweerde herkomst uit Jilib, gelegen in het gelijknamige district, in Somalië. Je weet immers hoegenaamd niets te vertellen over jouw beweerde plaats van herkomst of over jouw leven daar.

Je verklaart dat je niet weet waar je geboren bent of waar je gewoond hebt (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 22 juni 2023, verder NPO, p. 3). Je verklaart dat je met jouw oma en jouw zussen woonde in Somalië en je weet niet of er nog iemand anders bij jullie was (NPO, p. 3). Op de vraag of je weet waarom je met jouw oma en zussen bent weggegaan uit Somalië, antwoord je negatief (NPO, p. 3). Je geeft echter wel aan bang te zijn van jouw tante en jouw oom, omdat jouw tante jullie gaat besnijden en jullie oom jullie gaat slaan (NPO, p. 4).

Het is vreemd dat jij hoegenaamd niets kan vertellen over jouw geboorteland, je weet zelfs niet waar je geboren bent of waar je gewoond hebt. Jouw nog erg jonge leeftijd om het moment van jouw

vertrek kan hier nog enigszins voor in rekening worden gebracht. De verklaringen van jouw grootmoeder, zowel over haar dorp van herkomst als over jullie gezamenlijke periode van een jaar in Jilib, zijn echter in die mate ongeloofwaardig, dat we niet anders kunnen besluiten dat ook jouw herkomst alsook die van jouw zussen niet aannemelijk kan worden beschouwd. Gezien jouw zeer jonge leeftijd zijn de verklaringen van jouw grootmoeder dan ook doorslaggevend.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jilib, gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Jilib hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Jij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 22 juni 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat je niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat je een tijd in een derde land of andere regio hebt verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien je het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden je gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk hebt verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou

aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door jou voorgelegde attest VGV toont enkel aan dat je deze schadelijke traditionele praktijk reeds hebt ondergaan en wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen.

Je verklaart te vrezen dat jouw tante je zal besnijden, maar je legt een attest neer waaruit blijkt dat je reeds VGV, type II, hebt ondergaan.

In verband met de genitale verminking die je hebt ondergaan en waarvan je vandaag de gevolgen ondervindt. De commissaris-generaal meent dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze vorm van vervolging die je hebt ondergaan, zich niet opnieuw zal voordoen, daar uit het voorgaande onderzoek blijkt dat jouw reële levensomstandigheden en jouw verklaarde woonplaats niet deze zijn waarover je hebt verteld. Dat jouw voogd en advocaat bijgevolg menen dat je vreest opnieuw te zullen worden besneden, kan – mede gezien de ongeloofwaardigheid van jouw herkomst – niet worden bijgetreden. Bovendien betreft het een louter hypothetische vrees, die zonder een duidelijk zicht op jouw werkelijke levensomstandigheden, niet kan worden beoordeeld.

Dienaangaande dient nog opgemerkt dat hoewel VGV een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw/ het meisje die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de VGV kan veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, **een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen**. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologische welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd je de mogelijkheid gegeven om opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou, jouw advocaat en jouw voogd werden verstuurd op 25 augustus 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeksters een schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verstrekken volgende toelichting bij hun middel:

“3. Verzoekende partij wijst er vooreerst op dat de verklaringen van de kandidaat-vluchtelingen een voldoende bewijs kunnen zijn van hun hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto/Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen. Verzoekende partij meent dan ook dat zij hieraan ruimschoots heel voldaan. Uit het administratief dossier en meer bepaald uit de diverse verhoorverslagen blijkt dat verzoekende partij met betrekking tot de door haar aangehaalde feiten steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd, met uitzondering van haar afkomst. 4. Verzoekende partij kan enkel maar herhalen dat zij de volledige waarheid heeft verteld. Verzoekende partij verwijst terzake naar de vaste rechtspraak in het kader van het afleggen van bedrieglijke verklaringen. Het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen, volstaan op zich niet om iemand het statuut als vluchteling te weigeren. Verzoekende partij verwijst in deze naar het arrest nr. 61.417 van 13 mei 2011: *Relativement à cette question, tout en admettant que le caractère frauduleux ou mensonger des déclarations peut légitimement conduire la partie défenderesse à mettre en doute la bonne foi d'un demandeur, le Conseil rappelle sa jurisprudence constante selon laquelle cette circonstance ne dispense pas les instances d'asile de s'interroger in fine sur l'existence, pour le demandeur, d'une crainte d'être persécuté ou d'un risque réel de subir des atteintes graves, qui pourraient être établis à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments certains de la cause.* Met betrekking tot deze vraag mbt de feitenvaststelling, ook al is het duidelijk dat het frauduleus of leugenachtig karakter van verklaringen terecht als gevolg kan hebben dat de verwerende partij de goede trouw van een asielzoeker in twijfel trekt, herhaalt de Raad haar constante rechtspraak volgens dewelke deze omstandigheid de asielinstanties er niet van ontslaat zich in fine de vraag te stellen naar het bestaan, voor de asielzoeker, van een vrees tot vervolging of een reëel risico ernstige schade te ondergaan, die voldoende zouden kunnen aangetoond, ondanks deze twijfel, op grond van zekere elementen in de zaak (eigen vertaling) Tevens verwijst verzoekende partij naar § 198 en §199 Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees A person who, because of his experiences, was in fear of the authorities in his own country may still feel apprehensive vis-à-vis any authority. He may therefore be afraid to speak freely and give a full and accurate account of his case. While an initial interview should normally suffice to bring an applicant's story to light, it may be necessary for the examiner to clarify any apparent inconsistencies and to resolve any contradictions in a further interview, and to find an explanation for any misrepresentation or concealment of material facts. Untrue statements by themselves are not a reason for refusal of refugee status and it is the examiner's responsibility to evaluate such statements in the light of all the circumstances of the case.

5. Door het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd onvoldoende rekening gehouden met jonge leeftijd van verzoekende partij. Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met zijn persoonlijkheid, o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen. De Raad voor Vreemdelingenbetwisting heeft al verschillende keer in die richting geoordeeld: Bovendien moet bij de beoordeling van de bewijslast rekening worden gehouden met de status van niet-begeleide minderjarige van verzoekende partij op het ogenblik van het verhoor. Zo moet het onderzoek van de asielaanvraag van een niet-begeleide minderjarige worden bepaald volgens diens graad van geestelijke ontwikkeling en rijpheid. (Art. 48/3 vreemdelingenwet). (Raad Vreemdelingenbetwistingen 31 januari 2008, J. dr. jeun. 2008, afl. 274, 35 en <http://www.jdj.be> (16 mei 2008) Nochtans blijkt uit de beslissingen van het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat er geen, minstens onvoldoende, rekening werd gehouden met de leeftijd. Verzoekende partij was minderjarige jaar toen zij Somalië verliet. Verzoekende partij dient vast te stellen dat verwerende partij geenszins haar redenen tot het bekomen van internationale bescherming afdoende heeft onderzocht. Verzoekende partij gaf aan dat zij Al SHABAAB, een gedwongen huwelijk en een herbesnijdenis vreesde. Deze vrees werd door verwerende partij niet terdege onderzocht.

6. Verzoekende partij is de mening toegedaan, dat zij in weerwil tot de beslissing van het Commissaris – Generaal wel in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut. Verzoekende partij is dan ook de mening toegedaan dat er in casu sprake is van schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève en artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Artikel 1, A, §2 van het Vluchtelingenverdrag van 1951 bepaalt dat een vluchteling een persoon is die: ‘(...) Uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of (...) niet wil inroepen (...)’ Verzoekende partij vraagt dan ook met aandrang rekening te houden met haar profiel. Verzoekende partij werd het slachtoffer van genitale verminking en dreigt dit opnieuw te worden. Volgens UNHCR kan de reeds ondergane

vrouwelijke genitale verminking ernstige langdurige gevolgen hebben die een erkenning als vluchteling kunnen rechtvaardigen. UNHCR preciseert eveneens dat deze vervolging niet noodzakelijk dezelfde vorm moet aannemen als de eerste en dat de voortdurende en traumatische psychologische effecten tengevolge van de eerste vervolging duidelijk in overweging moeten worden genomen. Ook de speciale VN-rapporteur inzake foltering benadrukt het voortdurend karakter van deze vorm van foltering: "The pain inflicted by FGM does not stop with the initial procedure, but often continues as ongoing torture throughout a woman's life." (UN Human Rights Council, Promotion and protection of all human rights, civil, political, economic, social and cultural rights, including the right to development. Report of the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, Manfred Nowak, A/HRC/7/3, 15 januari 2008, par 51) Met betrekking tot slachtoffers van foltering stelt het HJEU dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst niet het risico mogen lopen dat zij opzettelijk de zorg worden ontzegd die passend is om de lichamelijke en geestelijke nawerkingen te behandelen van de foltering: "Het staat derhalve aan de verwijzende rechter om, in het licht van alle actuele en relevante informatie, met name verslagen van internationale organisaties en nietgouvernementele organisaties op het gebied van de bescherming van de mensen herkomst, het risico loopt dat hem opzettelijk de zorg wordt ontzegd die passend is om de lichamelijke en geestelijke nawerkingen te behandelen van de foltering door de autoriteiten van dat land. Dat zou met name het geval zijn indien, in omstandigheden waarin, zoals in het hoofdgeding, het risico bestaat dat de onderdaan van een derde land zelfmoord pleegt vanwege het trauma dat hij heeft opgelopen ten gevolge van de foltering door de autoriteiten van zijn land van herkomst, het geen twijfel lijdt dat diezelfde autoriteiten, in strijd met de uit artikel 14 van het Verdrag tegen foltering voortvloeiende verplichting, niet bereid zijn om in te staan voor zijn rehabilitatie. Een dergelijk risico kan zich ook voordoen wanneer zou blijken dat die autoriteiten discrimineren bij het verlenen van toegang tot de gezondheidszorg en wel zo dat bepaalde etnische groepen of bepaalde categorieën van personen, waartoe MP zou behoren, moeilijker toegang krijgen tot de zorg die passend is om de lichamelijke of geestelijke nawerkingen te behandelen van de foltering door die autoriteiten. 58. Uit een en ander volgt dat artikel 2, onder e), en artikel 15, onder b), van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 4 van het Handvest, aldus moeten worden uitgelegd dat de onderdaan van een derde land die in het verleden door de autoriteiten van zijn land van herkomst is gefolterd en die in geval van terugkeer naar dat land niet langer het risico loopt te worden gefolterd doch wiens lichamelijke en geestelijke gezondheid in een dergelijk geval aanzienlijk zouden kunnen verslechteren, zodat er een ernstig risico bestaat dat die onderdaan zelfmoord pleegt vanwege het trauma waaraan hij lijdt ten gevolge van de foltering waarvan hij slachtoffer was, voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt wanneer er een reëel risico bestaat dat die onderdaan in dat land opzettelijk de zorg wordt ontzegd die passend is om de lichamelijke of geestelijke nawerkingen van die foltering te behandelen, wat door de nationale rechter dient te worden nagegaan" HvJEU, MP tegen Secretary of State for the Home Department, C-353/16, para. 57-58, beschikbaar op <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62016CJ0353> Aangezien vrouwelijke genitale verminking foltering uitmaakt, dient deze rechtspraak aldus mutatis mutandis te worden toegepast op vrouwen die een vorm van vrouwelijke genitale verminking ondergingen. Zij hebben recht op herstel van deze foltering en kunnen niet uitgewezen worden naar een land waar dit recht op herstel niet geboden wordt. Het moge duidelijk zijn dat dit herstel niet wordt geboden in Somalië. Minstens dient vastgesteld te worden dat dit aspect door verwerende partij niet werd onderzocht.

7. Verzoekende partij is de mening toegedaan dat haar minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend. De Europese kwalificatie richtlijn bepaalt in z'n artikel art. 4, 5: "Wanneer lidstaten het beginsel toepassen, volgens welk het de taak van de verzoekende partij is zijn verzoek om internationale bescherming te staven, wordt de verzoekende partij ondanks het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal voor een aantal van de verklaringen van de verzoekende partij, geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan: a) de verzoekende partij heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoekende partij beschikt, zijn overgelegd, of er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen; c) de verklaringen van de verzoekende partij zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoekende partij heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan aanvoeren waarom hij dit heeft nagelaten, en e) vast is komen te staan dat de verzoekende partij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd." Welnu, verzoekende partij legde thans coherente verklaringen af, die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Indien er nog enige twijfel zou bestaan over bepaalde verklaringen, is verzoekende partij van oordeel dat er in ieder geval genoeg elementen zijn die wijzen op de gegrondheid van de vrees, om te rechtvaardigen dat het voordeel van de twijfel haar zou profiteren.

8. Verzoekende partij wijst erop dat zij in ondergeschikte orde meent aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is het geval indien er "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen" De subsidiaire bescherming is onderverdeeld in 3 subgronden die elk een aparte categorie uitmaken met telkens een eigen interpretatie. Er is sprake van ernstige schade indien de persoon: a) Door een rechtbank veroordeeld is tot de doodstraf of executie b)

Ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. c) Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst dreigt te ondergaan Verzoekende partij wenst in te gaan op de categorie b en c Ernstige bedreiging van haar leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoekende partij is van oordeel dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, vooreerst omdat Midden-Jubla als zeer gevaarlijk dient beschouwd te worden. Artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn 2004/83/EG voorziet dat een asielzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming als er gegronde redenen zijn dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, door ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Arrest nr. C-285/12 van het Hof van Justitie (Aboubacar Diakité tegen CGVS) van 30 januari 2014 preciseert dat de term “binnenlands gewapend conflict” in het kader van subsidiaire bescherming geïnterpreteerd moet worden volgens zijn gewoontelijke betekenis in alledaagse taal: gewapende groeperingen die elkaar of militaire troepen van de Staat bevechten. De term “binnenlands gewapend conflict” moet dus niet geïnterpreteerd worden naar internationaal humanitair recht. Volgens de Kwalificatierichtlijn kan een binnenlands gewapend conflict enkel leiden tot toekenning van subsidiaire bescherming als er gegronde redenen bestaan dat de asielzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zou worden aan een reëel risico op een ernstige en individuele bedreiging van zijn leven. Het Hof meent dat er bij de beoordeling van mogelijke toekenning van subsidiaire bescherming geen bijkomende voorwaarden gesteld moeten worden, zoals bijvoorbeeld de intensiteit van het gewapend conflict, het niveau van organisatie van de gewapende troepen noch de duur van het conflict. Verzoekende partij verwijst naar het richtsnoer Somalië van Asielagentschap van de Europese Unie: We merken op dat er in Somalië geen regio's zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar de betrokken regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, punt c), ER bedoelde bedreiging zou lopen. Met het oog op het richtsnoer worden de regio's van Somalië als volgt ingedeeld: Gebieden waar “loutere aanwezigheid” in het gebied onvoldoende zou zijn om een reëel risico op de in artikel 15, punt c), ER bedoelde ernstige schade vast te stellen; willekeurig geweld bereikt echter een hoog niveau en dienovereenkomstig is een lager niveau van individuele elementen vereist voor zwaarwegende gronden om aan te nemen dat een burger die is teruggekeerd naar het grondgebied, een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER. Dit omvat de regio's Bay, Banaadir/Mogadishu, Hiiraan, Midden-Shabelle, Neder-Juba en Neder-Shabelle. Louter aanwezigheid zou als voldoende worden beschouwd om een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER vast te stellen. Gebieden waar willekeurig geweld plaatsvindt, maar niet op een hoog niveau en waar dienovereenkomstig een hoger niveau van individuele elementen vereist is voor zwaarwegende gronden om aan te nemen dat een burger die is teruggekeerd naar het gebied een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER. Dit omvat de regio's Bakool, Bari, Galguduud, Gedo, Midden-Juba en Mudug. Gebieden waar er over het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk getroffen wordt zoals bedoeld in artikel 15, punt c), ER. Dit omvat de regio's Awdal, Nugaal, Sanaag, Sool, Togdheer en Woqooyi Galbeed. https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-10/2022_Guidance_Note_Somalia_NL.pdf Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest “Elgafaji” waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties: - de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en - de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoekende partij eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Wat de eerste hypothese betreft, dient op heden vastgesteld te worden dat door de loutere aanwezigheid van verzoekende partij in Somalië in het algemeen en in haar regio in het bijzonder, verzoekende partij reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging loopt. Verzoekende partij verwijst naar de hoger geciteerde rapporten. Verzoekende partij gaat tevens in op de tweede hypothese. Deze hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoekende die in haaren hoofde het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen. Wat betreft de persoonlijke omstandigheden blijkt dat de verzoekende partij afkomstig is uit het Midden Juba betreft op heden betwist gebied. Tevens heeft

verzoekende partij slechts een beperkte scholing gekregen en is hij reeds meerdere jaren geleden uit Somalië vertrokken. Het administratief dossier bevat geen elementen die aan te tonen dat de verzoekende partij over voldoende maturiteit beschikt om ook bij een terugkeer naar Somalië de gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten om zo haar dorp van herkomst te bereiken. Evenmin toont de verwerende partij dit aan. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de verzoekende partij gelet op de bovenvermelde beschreven veiligheidssituatie, zijn langdurig verblijf in het buitenland en haar beperkte scholing een groter risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan andere burgers uit haar regio van herkomst. Bovenstaande vaststellingen betreffen persoonlijke omstandigheden die kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren die, tezamen genomen, maken dat de verzoekende partij een kwetsbaar profiel heeft. Gelet op de nog steeds precaire, complexe en ernstige situatie in Midden-Jubla, leidt dit kwetsbaar profiel ertoe dat de verzoekende partij in vergelijking met andere burgers op weg naar Midden-Jubla over minder weerbaarheid beschikt om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen. Deze persoonlijke omstandigheden hebben tot gevolg dat verzoekende partij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon ten gevolge van het willekeurig geweld. Gelet op de bovenvermelde persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij en mede in acht genomen de mate van het willekeurig geweld dat volgens de landeninformatie van de verwerende partij nog steeds aanwezig is, is verzoekende partij van oordeel dat hij in geval van terugkeer naar daar een reëel risico loopt ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ondergeschikt wijst verzoekende partij op het volgende: Twijfels over de woonplaats en de datum van vertrek uit Somalië zijn vaak maar een louter vermoeden dat voortvloeit uit het verhoor door de verwerende partij, en niet rechtstreeks uit bewijselementen. Uit een eerste vermoeden een tweede afleiden, namelijk de mogelijkheid dat de aanvragers reëel verblijfsalternatief hebben in een derde land, is een argument dat niet kan worden opgenomen in de wet. Dit argument werd ook al veroordeeld door het Hof van Cassatie in een dossier met soortgelijk probleem: de vaststelling van het statuut van staatloosheid van een Palestijnse vluchteling en de vraag of de bescherming van UNRWA werd stopgezet (vraag over mogelijke heropnemings in Libanon...) : „(il ne paraît pas exclu que (...) le demandeur bénéficie actuellement de l'aide de l'U.N.R.W.A. et demeure, partant, soumis à la clause d'exclusion précitée), l'arrêt, qui déduit cette conséquence d'un fait qu'il considère comme « n'étant pas exclu », et donc incertain, déduit ainsi le fait recherché d'un fait incertain et méconnaît, partant, la règle que la preuve par présomption ne peut se fonder que sur des faits certains (violation des articles 1349 et 1353 du Code civil). (Cass 22 januari 2009 C.06.0427.F.) (c) Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst dreigt te ondergaan De verwijdering van een vreemdeling door een contracterende staat kan, in voorkomend geval, een probleem opleveren in het licht van art. 3 E.V.R.M. wanneer er ernstige en bewezen redenen zijn om te geloven dat de betrokkene, indien men hem uitwijst naar het land van bestemming, er een daadwerkelijk risico loopt om te worden onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling. De bescherming die in dit opzicht wordt verzekerd door art. 3 E.V.R.M. is ruimer dan die welke wordt voorzien door het Internationaal Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. De door art. 3 E.V.R.M. geboden bescherming heeft ook een absoluut karakter en lijdt geen enkele uitzondering. (R.v.St. nr. 97.536, 6 juli 2001 <http://www.raadvst-consetat.be> (6 april 2002); , Rev. dr. étr. 2001, 469, noot -.) Verzoekende partij wijst erop dat zij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Het recht op een menswaardig bestaan wordt verzekerd in artikel 3 van het EVRM. Dit recht kan ingeroepen worden wanneer de asielprocedure nog hangende is op het moment van de behandeling van huidige regularisatie aanvraag. Maar ook wanneer de asielprocedure negatief zou beoordeeld worden, kan verzoekende partij nog steunen op artikel 3 EVRM om zijn buitengewone omstandigheden te funderen. Indien verzoekende partij geen verblijfsstatuut zou verkrijgen en een repatriëring naar herkomstland het gevolg zou zijn, moet gegarandeerd worden dat de ontvangende staat effectief en in praktijk in staat zal zijn verzoekende partij te beschermen tegen het risico op een onmenswaardig bestaan, hetgeen in casu niet het geval is. In elk geval kan, tegenover het risico op het verlies van een menswaardig bestaan bij het niet toekennen van een verblijfsstatuut, huidig bestaan van verzoekende partij gespiegeld worden. Momenteel heeft verzoekende partij op zelfstandige wijze een stabiel bestaan uitgebouwd en draagt zij positief draagt aan onze samenleving. Indien verzoekende partij teruggewezen zou worden naar Somalië zal dit tevens een zodanige psychologische ontreddeering teweegbrengen bij haar. Een gedwongen terugkeer zal in dit geval overeenstemmen met een behandeling die door art. 3 E.V.R.M. verboden is. Bovendien zal verzoekende partij voor een tweede keer besneden worden. Zij zal tevens het slachtoffer worden van een gedwongen huwelijk”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeksters er kennis van hebben kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeksters kennis hebben van de motieven van de bestreden beslissingen, aangezien zij deze inhoudelijk bekritisseren. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeksters op de motieven uit, houdt in dat verzoeksters in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeksters aanvoeren dat 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in hoofde van eerste verzoekster, Sih. A.A.

4.1.1. Inzake verzoekster, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.*
- 2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*
- 3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”* (cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395).

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende: *“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag. (...)”* (cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.). Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt: *“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende: *“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, RvV 296 667 - Pagina 21 administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children.”* (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12). Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (artikel 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat. Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *“Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *“Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”* Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12)

4.1.2. De Raad wijst erop dat verzoekster ter ondersteuning van haar vluchtrelaas een medisch attest dd. 21 juni 2023 heeft overgemaakt, waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type III –

zijnde een infibulatie – heeft ondergaan. In dit medisch attest wordt een desinfibulatie voorgesteld als behandeling. Zowel verzoeksters voogd als verzoeksters raadsman hebben op het einde van het persoonlijk onderhoud ook gewag gemaakt van het risico op herbesnijdenis – nadat verzoekster zelf eerder reeds een vrees had geuit voor de besnijdenis van haar zussen – waarbij verzoeksters raadsman tevens verwees naar een nota over VGV, dat werd neergelegd in het dossier van verzoekster grootmoeder en waarnaar de raadsman ook voor verzoeksters zaak verwijst.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt aangaande de ondergane VGV als volgt gemotiveerd:

“Het door jou voorgelegde attest VGV toont enkel aan dat je deze schadelijke traditionele praktijk reeds hebt ondergaan en wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen.

In verband met de genitale verminking die je hebt ondergaan en waarvan je vandaag de gevolgen ondervindt. De commissaris-generaal meent dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze vorm van vervolging die je hebt ondergaan, zich niet opnieuw zal voordoen. Zoals hiervoor werd uiteengezet, werden de omstandigheden die je vermeldde, namelijk jouw gedwongen huwelijk, in vraag gesteld. Bovendien blijkt uit het voorgaande onderzoek dat jouw reële levensomstandigheden en jouw verklaarde woonplaats niet deze zijn waarover je hebt verteld. Dat jouw voogd en advocaat bijgevolg menen dat je vreest opnieuw te zullen worden besneden, kan – mede gezien de ongeloofwaardigheid van jouw herkomst – niet worden bijgetreden. Bovendien betreft het een louter hypothetische vrees, die zonder een duidelijk zicht op jouw werkelijke levensomstandigheden, niet kan worden beoordeeld.

Dienaangaande dient nog opgemerkt dat hoewel VGV een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw/ het meisje die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de VGV kan veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologische welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.”

4.1.4. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld” en “daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). In casu kan de VGV, waarvan verzoekster het slachtoffer is, dus als vervolging worden gekwalificeerd.

4.1.5. Ter terechtzitting werd verzoekster – in het bijzijn van haar grootmoeder en jongere zussen – gevraagd of zij reeds de door de arts voorgestelde desinfibulatie heeft ondergaan, waarop zij ontkennend heeft geantwoord. Een eenduidige reden waarom zij nog geen desinfibulatie heeft ondergaan, wordt niet verschaft.

4.1.6. De Raad wijst op de bijzonderheden in de huidige zaak: verzoekster is thans nog een minderjarig en verblijft vergezeld van haar grootmoeder en haar zussen in België. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds van verzoekster en haar grootmoeder blijkt dat er geen duidelijk zicht wordt geboden op de precieze omstandigheden van de besnijdenissen van de minderjarige kinderen. Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat haar zussen nog niet werden besneden, maar dat haar oom haar grootmoeder in Somalië zei dat hij van plan was verzoeksters zussen te besnijden, waarop verzoeksters grootmoeder met de kleinkinderen vluchtte naar Kenia. Verder verklaarde verzoekster dat haar oom hen vond in het vluchtelingenkamp in Kenia, waarbij hij opnieuw zei dat hij de twee jongste kinderen zou besnijden. Verzoekster verklaarde niet te weten wat er daarna is gebeurd, enkel dat zij vervolgens uit Kenia zijn vertrokken. (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 19-20). Uit de neergelegde medische attesten blijkt alleszins dat verzoeksters jongere zussen reeds VGV hebben ondergaan, respectievelijk type I en type II. Verzoeksters grootmoeder stelde tijdens haar persoonlijk onderhoud dan weer dat zij verzoeksters oom niet meer heeft gezien, sinds zij Somalië verlieten (zie AD, documenten cgvs, NPO verzoeksters grootmoeder, p. 22). Ter terechtzitting stellen verzoekster en haar grootmoeder dat alle kinderen werden besneden in Somalië, dat dit werd besloten door verzoeksters oom en dat alle kinderen reeds besneden waren op het moment dat verzoeksters grootmoeder naar hen kwam. Er liggen aldus afwijkende verklaringen voor over de

precieze omstandigheden van de besnijdenissen van de verschillende kinderen, met name ook over de vraag of verzoeksters grootmoeder op dat ogenblik reeds de zorg voor de kleinkinderen droeg. De Raad herhaalt dat verzoekster tezamen met haar grootmoeder in België verblijft, waarbij zij ook in hetzelfde opvangcentrum verblijven. Verzoekster en haar grootmoeder werden op dezelfde dag gehoord op het CGVS, waarbij de *protection officer* tijdens de pauze ook aan verzoekster aangeeft dat zij eventjes kan wachten bij haar grootmoeder (zie NPO, p. 11). Gelet op de vaststelling dat verzoekster in haar relaas gewag maakt van familiale druk omtrent de besnijdenissen, tezamen genomen enerzijds met de kwetsbare positie van verzoekster als minderjarige verzoeker om internationale bescherming en anderzijds de omstandigheid dat verzoekster ook hier is vergezeld van een familielid, dient de nodige voorzichtigheid aan de dag te worden gelegd, bij de behandeling van haar verzoek. Er dient te worden verzekerd dat verzoekster – als kwetsbaar minderjarig meisje – voldoende begrijpt dat haar verzoek om internationale bescherming vertrouwelijk wordt behandeld en dat zij zich vrij kan voelen om alle elementen aan te dragen, los van enige familiale druk, ook desgevallend van de alhier aanwezige familieleden. Gezien verzoekster tezamen met haar grootmoeder naar het CGVS kwam, dat de *protection officer* verzoekster zelf tijdens de pauze opdraagt te wachten bij haar grootmoeder en verzoekster tevens vergezeld werd van haar grootmoeder ter terechtzitting, kan er niet worden gegarandeerd dat *in casu* een omgeving werd gecreëerd die verzoekster toeliet volledig vrij haar verklaringen af te leggen. De Raad doet op generlei wijze uitspraak over de familiale druk die verzoekster al dan niet ervaart, dergelijk element kan immers pas dienstig worden beoordeeld wanneer vooreerst voldoende aandacht wordt besteed aan het creëren van een voldoende veilige omgeving voor verzoekster om in alle vrijheid haar verklaringen af te leggen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster kan niet blijken dat de *protection officer* hier voldoende oog voor heeft gehad. De grenzen van de terechtzitting laten in huidig specifiek geval ook niet toe dergelijke omgeving te creëren.

4.1.7. Rekening houdend met de specifieke omstandigheden van huidige zaak, onder meer verzoeksters kwetsbare positie, de doorwerking van het hoger belang van het kind niet enkel als een materieel recht voor een kind om zijn belangen in overweging te zien genomen worden, maar tevens als interpretatief rechtsbeginsel en procedureregulering, evenals de Somalische context waarin familiale loyaliteit een belangrijke plaats inneemt, acht de Raad dat de commissaris-generaal zijn onderzoeks- en samenwerkingsplicht *in casu* te beperkend heeft ingevuld. De Raad acht het aangewezen om verzoekster meer diepgaand te horen over de door haar ondergane infibulatie, haar zienswijze tegenover een eventuele desinfibulatie en de eventuele verdere risico's bij een terugkeer naar Somalië. Dienaangaande wijst de Raad er ook op dat er zich in het rechtsplegingsdossier geen landeninformatie bevindt, die toelaat een volledig beeld te vormen van de risico's die gepaard gaan met de infibulatie, een eventuele desinfibulatie en de risico's om herhaaldelijk te worden blootgesteld aan een vorm van VGV bij een terugkeer naar Somalië, noch omtrent het eventuele belang van de regio van herkomst bij de beoordeling van dergelijke risico's. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

4.2. De beoordeling in hoofde van tweede en derde verzoeksters, Sum. A.A. en Suk. A.A.

4.2.1. De Raad herhaalt het gestelde in punt 4.1.1., dat tevens van toepassing is in hoofde van verzoeksters.

4.2.2. In de bestreden beslissingen wordt gesteld dat verzoeksters niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij afkomstig zijn uit het district Jilib, gelegen in de regio Middle Juba. Hoewel in de bestreden beslissingen kort wordt ingegaan op de beperkte verklaringen afgelegd door verzoeksters wordt door de commissaris-generaal voor voormelde conclusie “*doorslaggevend*” verwezen naar de verklaringen van verzoeksters' grootmoeder.

4.2.3. Inzake verzoeksters' grootmoeder werd bij arrest met nummer XXX en XXX besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad oordeelde hierbij, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeksters grootmoeder niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit dorp Sheikh Cal in het district Jilib, gelegen in de regio Mibbe Juba en later nog één jaar tezamen met haar kleinkinderen te hebben verbleven in Jilib.

4.2.4. De Raad acht *in casu* de omstandigheid dat verzoeksters' grootmoeder er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat zij afkomstig is uit dorp Sheikh Cal in het district Jilib, gelegen in de regio Mibbe Juba en later nog één jaar tezamen met haar kleinkinderen heeft verbleven in Jilib, evenwel onvoldoende overtuigend teneinde te oordelen dat verzoeksters evenmin aannemelijk hebben gemaakt dat zij afkomstig zijn uit Jilib. De Raad wijst erop dat verzoeksters' grootmoeder heeft verklaard dat zij en verzoeksters niet samen zijn opgegroeid. Verzoeksters' grootmoeder verklaarde zo dat zij haar kleinkinderen nooit eerder had gezien, alvorens zij een jaar voor hun vertrek uit Somalië voor hen kwam zorgen (zie AD, documenten cgvs, NPO verzoeksters grootmoeder, p. 18). Verzoeksters en hun grootmoeder zijn aldus niet samen opgegroeid en vormden volgens hun verklaringen slechts sinds zeer recent een gezinscel. Waar het passend kan zijn om

zich voor de beslissing van een jong kind in belangrijke mate te baseren op de verklaringen afgelegd door een (groot)ouder, met wie hij/zij reeds een geheel leven een kerngezin vormt, is dit minder aangewezen bij een recent gevormde gezinscel. Dit geldt te meer daar de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof kan hechten aan de verklaringen van verzoeksters' grootmoeder dat zij een jaar met de kleinkinderen in Jilib heeft verbleven. De Raad tast aldus in het donker omtrent de precieze levensomstandigheden van verzoeksters en hun grootmoeder, voorafgaand aan hun komst in België. Verzoeksters' grootmoeder is een volwassen vrouw, van wie kan worden verwacht dat zij de volle verantwoordelijkheid draagt voor haar verklaringen en waarbij het niet aan de Raad toekomt om de gebrekkige en ongeloofwaardige verklaringen zelf op te vullen. Verzoeksters betreffen echter nog zeer jonge minderjarige kinderen, van wie niet éénzelfde verantwoordelijkheid kan worden verwacht. Rekening houdend met de concrete omstandigheden van de zaak en het hoger belang in acht nemend, gaat het niet zonder meer op om de ongeloofwaardigheid van de recente herkomst van verzoeksters "doorslaggevend" te steunen op de ongeloofwaardigheid van de recente herkomst van hun grootmoeder.

4.2.5. De Raad stelt vast dat verzoeksters weliswaar zeer kort werden gehoord bij het CGVS. Het gehoor van verzoekster Suk. A.A. duurde zeven minuten en het gehoor van verzoekster Sum. A.A. duurde 24 minuten. Wat betreft de jongste verzoekster (Suk.) werd omtrent de levensomstandigheden in Somalië enkel gevraagd waar zij woonde in Somalië, met wie zij aldaar woonde, of er nog iemand anders bij was, waarom zij Somalië heeft verlaten en met welk vervoersmiddel zij naar België is gekomen. Verzoekster Sum. werd enigszins ruimer bevraagd over de levensomstandigheden, waar onder meer tevens werd gevraagd naar verzoeksters dagindeling in Somalië, naar haar ouders, naar de omgeving rond hun huis en naar de clans. Evenwel moet worden vastgesteld dat beide gehoren slechts beperkt zijn en onvoldoende werden toegespitst op verzoeksters' profielen als minderjarige verzoekers om internationale bescherming. Uit de notities van het onderhoud kan zo bijvoorbeeld niet blijken dat de *protection officer* bepaalde visuele hulpmiddelen heeft gebruikt bij het gehoor of dat er werd getracht om alsnog bijkomende verklaringen te bekomen middels aangepaste vraagtechnieken of een diepgaander gehoor. De Raad is zich, in navolging van de commissaris-generaal, bewust van de zeer jonge leeftijd van de minderjarige kinderen – zowel bij hun verklaard vertrek uit Somalië als bij hun persoonlijke onderhoud – doch deze omstandigheid impliceert niet noodzakelijk dat zij geheel in het onvermogen zijn om verklaringen af te leggen, mits voldoende en aan hun leeftijd aangepaste ondersteuning.

4.2.6. De volgende overwegingen in de bestreden beslissingen kunnen de Raad dan ook niet overtuigen dat verzoeksters hun recente herkomst niet aannemelijk hebben gemaakt.

Wat betreft verzoekster Sum. werd als volgt gesteld: *"Je verklaart dat je niet weet waar je geboren bent of waar je gewoond hebt (NPO, p. 5). Je weet enkel dat je met jouw ouders, K. en A. woonde, en later met jouw oma. Er woonde niemand anders in hetzelfde huis (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 22 juni 2023, verder NPO, p. 6). Je weet niet waar je ouders nu zijn en herinnert je niks over je ouders of het huis waar jullie woonden (NPO, p. 5), noch van wat er in de buurt van jullie huis was (NPO, p. 6). Op de vraag wat er met jouw ouders gebeurd is, antwoordt je enkel "oorlog". Je weet ook niet of je nog andere familie had op de plaats waar jullie woonden (NPO, p. 5). Je herinnert je enkel dat je met jouw vrienden speelde in Somalië, maar niet waar je dat deed (NPO, p. 6). Je weet niet tot welke clan je behoort en je weet verder ook niets over clans in Somalië (NPO, p. 6). Op de vraag of je weet waarom je met jouw oma en zussen bent weggegaan uit Somalië, antwoordt je negatief (NPO, p. 6). Je geeft echter wel aan bang te zijn van jouw tante en jouw oom, wiens naam je niet kent én van wie je niet weet waar ze wonen (NPO, p. 7). Op de vraag waarom je bang van hen bent, is jouw antwoord dat jouw oom jou gaat verkopen als je teruggaat naar Somalië, en dat jouw tante jou gaat besnijden (NPO, p. 6). Op de vraag waarom je dat denkt, herhaalt je dat je bang bent. Je kan niet antwoorden op de vraag hoe je weet dat jouw oom jou zou verkopen (NPO, p. 7). Je herinnert je niks van jouw reis uit Somalië en verklaart niet op een andere plaats gewoond te hebben voor je naar België kwam (NPO, p. 7)."* Wat betreft verzoekster Suk. werd als volgt gesteld: *"Je verklaart dat je niet weet waar je geboren bent of waar je gewoond hebt (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 22 juni 2023, verder NPO, p. 3). Je verklaart dat je met jouw oma en jouw zussen woonde in Somalië en je weet niet of er nog iemand anders bij jullie was (NPO, p. 3). Op de vraag of je weet waarom je met jouw oma en zussen bent weggegaan uit Somalië, antwoordt je negatief (NPO, p. 3). Je geeft echter wel aan bang te zijn van jouw tante en jouw oom, omdat jouw tante jullie gaat besnijden en jullie oom jullie gaat slaan (NPO, p. 4)."*

Deze overwegingen zijn gebaseerd op verklaringen afgelegd tijdens de persoonlijke onderhoud, waarvan in het voorgaande punt reeds werd vastgesteld dat deze onvoldoende werden aangepast aan het profiel van verzoeksters. Het gaat dan ook niet op om deze verklaringen aan te grijpen om de geloofwaardigheid van verzoeksters' herkomst in vraag te stellen en al helemaal niet om op grond van deze verklaringen *in fine* van de bestreden beslissingen vast te stellen dat *"Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te*

verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.” Bovendien herhaalt de Raad dat de commissaris-generaal in zijn beslissingen zelf heeft aangegeven dat de ongeloofwaardig bevonden verklaringen van verzoeksters’ grootmoeder als doorslaggevend worden beschouwd voor de ongeloofwaardigheid van verzoeksters’ herkomst. In de voorgaande punten werd door de Raad reeds uiteengezet waarom dergelijke doorslaggevende verwijzing naar het dossier van de grootmoeder *in casu* niet zonder meer opgaat.

4.2.7. Rekening houdend met de specifieke omstandigheden van huidige zaak, onder meer verzoeksters’ kwetsbare positie, de doorwerking van het hoger belang van het kind niet enkel als een materieel recht voor een kind om zijn belangen in overweging te zien genomen worden, maar tevens als interpretatief rechtsbeginsel en procedureregulering, acht de Raad dat de commissaris-generaal zijn onderzoeks- en samenwerkingsplicht *in casu* te beperkend heeft ingevuld. De Raad acht het aanwezig om verzoeksters meer diepgaand en aangepast aan hun leeftijd te horen over hun beweerd regio van herkomst. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken de beschermingsverzoeken van verzoeksters niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

4.3. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken de beschermingsverzoeken van verzoeksters niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.4. Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 december 2023 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES